

Prima instanță: V. Gîscă

dosarul nr. 2ra-3054/13

instanța de apel: M. Anton, Iu. Cotruță, I. Secrieru

DECIZIE

20 noiembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecătorii: Tatiana Vieru, Galina Stratulat, Svetlana Novac, Iulie Bejenaru
examinînd cererile de recurs declarate de către Calmîș Iulian și CIA „Asito”

SA,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Calmîș Iulian către CIA „Asito” SA, intervenient accesoriu Rusu Vitalie, privind încasarea prejudiciului material, penalităților și dobînzilor le întîrziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2013, prin care a fost admis apelul declarat de către CIA „Asito” SA, casată hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 23 decembrie 2011, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 29 martie 2011, Calmîș Iulian a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva CIA „Asito” SA, intervenient accesoriu Rusu Vitalie solicitînd încasarea despăgubirii de asigurare, penalităților și dobînzilor de întîrziere.

În motivare acțiunii reclamantul Calmîș Iulian a indicat că, la 02.03.2010 în or. Hîncești s-a produs un accident rutier cu implicarea automobilelor Volkswagen Golf, la volanul căruia se afla intervenientul Rusu Vitalie, și Toyota Carina, la volanul căruia se afla reclamantul.

Prin ordonanța Procuraturii Hîncești din 28.04.2010, Rusu Vitalie a fost recunoscut vinovat de producerea accidentului, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională.

La data de 16.07.2010, în temeiul alin. (1) art.21 al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagubele produse de autovehicule, reclamantul a expediat în adresa CIA „Asito” SA cererea prealabilă cu dovada privind răspunderea asiguratului Rusu Vitalie pentru producerea cazului asigurat.

Prin scrisoarea nr. 04-1/6-1068 din 20.07.2010 CIA „Asito” SA a condiționat regularizarea daunei prin prezentarea certificatului de înmatriculare al automobilului deteriorat, permisului de conducere a reclamantului și a automobilului propriu-zis pentru constatarea pagubelor cauzate.

Menționează reclamantul că, potrivit art.19 al Legii citate mai sus, informația solicitată de la reclamant de către asigurător, urma a fi solicitată de la organele competente, iar examinarea automobilului deteriorat urma a fi efectuată la locul aflării acestuia, cu întocmirea unui proces-verbal în acest sens.

Astfel, prin cererea lui Calmîș Iulian din 02.12.2010, reclamantul a solicitat repetat CIA „Asito” S.A examinarea cazului asigurat cu achitarea despăgubirilor de asigurare.

Prin scrisoarea nr.04-1/6-1380 din 17.12.2010, CIA „Asito” SA a comunicat că, nu poartă răspundere civilă auto din considerentul că, accidentul s-a produs din culpa reclamantului.

Cu referire la prevederile art. 467 alin. (1) CPC, reclamantul a relatat că, prin ordonanța Procuraturii Hîncești din 28.04.2010 s-a stabilit vinovăția asiguratului CIA „Asito” SA – Rusu Vitalie, ordonanța nominalizată fiind obligatorie pentru persoanele fizice și juridice din țară și avînd putere executorie pe întreg teritoriul Republicii Moldova, iar în conformitate cu art. 15 alin. (1) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagubele produse de autovehicule, pîrîta este obligată să acorde despăgubiri din considerentul că, prejudiciul s-a produs din culpa asiguratului Rusu Vitalie.

Indică reclamantul că, pentru determinarea cuantumului prejudiciului cauzat, s-a adresat secției tehnico-criminalistice a CGP mun. Chișinău. La 26 ianuarie 2011 și repetat la 27 ianuarie 2011 a solicitat pîrîtei delegarea unui reprezentant pentru a participa la examinare, însă pîrîta a ignorat demersurile nominalizate, iar examinarea automobilului s-a efectuat în lipsa CIA „Asito” SA.

Astfel, potrivit raportului de constatare tehnico-științific nr. 2 din 21.02.2011 s-a constatat că, prejudiciul material cauzat proprietarului constituie 43560 lei.

Reclamantul consideră că, adresîndu-se cu cerere de despăgubire către asigurător și înregistrată de ultimul la 05.08.2010, în temeiul prevederilor art. 19 alin. (2) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagubele produse de autovehicule, cererea urma a fi soluționată pînă la termenul limită 05.11.2010.

Totodată, în temeiul art. 6 alin. (6) al Legii cu privire la asigurări, în opinia reclamantului, asigurătorul urmează să plătească acestuia penalitate de 0,1% pentru fiecare zi de întîrziere la plata despăgubirii. În acest sens, pentru perioada 05.11.2010-28.03.2011, pîrîtul urmează să-i achite penalitate în cuantum de 6229,08

lei, reieșind din formula calculării: 43560 lei (cuantumul despăgubirii) se va înmulți la 0,1% (penalități) și se va înmulți la 143 zile.

În temeiul prevederilor art. 617 Cod civil, reclamantul a indicat și asupra obligativității achitării de către pârta în beneficiul său a dobânzii de întârziere în cuantum de 2002 lei.

Prin urmare s-a solicitat instanței de judecată:

- încasarea din contul CIA „Asito” SA în beneficiul lui Calmîș Iulian a despăgubirii de asigurare în cuantum de 43560 lei;
- încasarea din contul CIA „Asito” SA în beneficiul lui Calmîș Iulian a penalităților în mărime de 6229,08 lei;
- încasarea din contul CIA „Asito” SA în beneficiul lui Calmîș Iulian a dobânzii de întârziere în sumă de 2002 lei, cheltuielilor de efectuarea expertizei în mărime de 360 lei și cheltuielilor de judecată.

La 08.12.2011 reclamantul a depus cerere cu privire la majorarea cuantumului pretențiilor, astfel solicitînd încasarea din contul pîrîtului a despăgubirii de asigurare în cuantum de 43560 lei, penalităților în cuantum de 9278,28 lei, dobânzii de întârziere în mărime de 7274,59 lei, cheltuielilor de efectuarea expertizei în mărime de 360 lei, cheltuielilor de autentificare a procurilor în sumă de 40 Euro și 46 lei, cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 23 decembrie 2012 s-a admis acțiunea, fiind dispusă încasarea din contul CIA „Asito” SA în beneficiul lui Calmîș Iulian a despăgubirii de asigurare în cuantum de 43560 lei, penalităților în cuantum de 9278,28 lei, dobânzii de întârziere în mărime de 7274,05 lei, cheltuielilor de efectuarea expertizei în mărime de 360 lei, cheltuielilor de autentificare a procurilor în sumă de 40 Euro și 46 lei, cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2000 lei.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, CIA „Asito” SA a declarat apel împotriva hotărîrii instanței de fond, solicitînd casarea acesteia și emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea depusă de Calmîș Iulian să fie respinsă ca neîntemeiată.

În argumentarea apelului, CIA „Asito” S.A a indicat că, fiind informată despre producerea cazului asigurat, la 05.08.2010 a deschis dosarul de daune nr. 102303R1, iar la 17.08.2010 cu participarea lui Brînzan Ilie a efectuat constatarea deteriorărilor automobilului Toyota Carina cu întocmirea procesului verbal. Luînd cunoștință cu procesul verbal nominalizat, participantul Brînzan Ilie l-a semnat, fără a înainta obiecții, astfel, prin această modalitate a confirmat autenticitatea acestuia, inclusiv, starea de întreținere și gradul de uzură care va fi aplicat.

Sușține că, de către unitatea de specialitate „Autocomfix” SRL s-a estimat valoarea prejudiciului cauzat automobilului în cuantum de 23769,36 lei.

Menționează că, potrivit raportului de constatare tehnico-științific nr.2 din 21.02.2011 întocmit de secția tehnico-criminalistică a CGP mun. Chișinău, calculul prejudiciului material este calculat în baza prețurilor stabilite de catalogul Eurotax, fapt care în opinia ultimei, contravine prevederilor art. 23 alin. (6) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagubele produse de autovehicule.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2013 s-a admis apelul declarat de CIA „Asito” SA. S-a casat hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 23.12.2011, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Calmîș Iulian către CIA „Asito” SA privind încasarea prejudiciului material, penalităților și dobânzilor de întârziere și s-a pronunțat o nouă hotărârea prin care cererea de chemare în judecată depusă de Calmîș Iulian către CIA „Asito” SA privind încasarea prejudiciului material, penalităților și dobânzilor de întârziere, s-a admis parțial.

S-a încasat din contul CIA „Asito” SA în beneficiul lui Calmîș Iulian prejudiciul material în mărime de 24839,60 lei, penalități de întârziere în mărime de 4471,13 lei și dobânzi de întârziere în mărime de 8625,4 lei. În rest cerințele au fost respinse.

La 01 iunie 2013 Calmîș Iulian a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului recurentul Calmîș Iulian a indicat că, consideră decizia instanței de apel ilegală și neîntemeiată, deoarece în cadrul examinării cauzei instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a litigiului și a aplicat legea care nu trebuia a fi aplicată și a interpretat eronat normele dreptului material și procedural, fapt ce a dus la pronunțarea unei decizii ilegale și neîntemeiate.

Totodată, menționează că instanța de apel incorect a indicat că nu s-a ținut cont de prevederile art. 23 alin. (6) din Legea cu privire la asigurări. Astfel, conform art. 23 alin. (6) din Legea 414/22.12.2006 „Prețurile părților componente, ale pieselor înlocuitoare noi și ale materialelor sunt cele practicate de unitățile de specialitate, inclusiv din străinătate”. În acest, sens invocă recurentul că prețurile la părțile componente, a lucrărilor și materialelor conform cataloagelor de specialitate reflectă fidel costul acestora. De asemenea, deși intimatul în instanța de fond și apel nu a formulat obiecții în ordinea prevăzută de art. 158-159 CPC al RM asupra raportului de expertiză și nici nu a solicitat efectuarea unei noi expertize, instanța de apel, totuși s-a alăturat poziției intimatului.

La 15 iulie 2013 CIA „Asito” SA a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe în partea admiterii cerinței lui Calmîș Iulian cu privire la

încasarea dobânzii de întârziere, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Consideră absolut neîntemeiat și ilegal încasarea de la Companie a dobânzii de întârziere, deoarece obiectul litigiului constă în cuantumul despăgubirii de asigurare, care, nu a fost posibil de stabilit pe cale amiabilă, extrajudiciară, dar prin hotărâre judecătorească.

Astfel, pentru a fi pus în întârziere se cere că obligație să fie determinată, certă, lichidă, astfel încât la scadența termenului, debitorul să pretindă executarea ei. În speță, nu era posibil punerea în întârziere a recurentului de către intimat la data de 18.10.2010, deoarece cuantumul definitiv al despăgubirii de asigurare nu a fost stabilit prin acord, ci prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 30.04.2013.

Pentru curgerea de drept a dobânzilor de întârziere, potrivit pct.15 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 24.12.2010 privind aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației ce reglementează modalitățile de reparare a prejudiciului cauzat prin întârziere sau executare necorespunzătoare a obligațiilor pecuniare, cu excepția celor izvorâte din contractul de credit bancar sau împrumut, se cer a fi îndeplinite următoarele condiții: obligația debitorului să constea în plata unei sume de bani, obligația să fie lichidă și obligația să fie exigibilă.

Astfel, punerea în întârziere a debitorului urmează a fi calculată din momentul apariției obligației de executare, în situația prezentă prin hotărârea judecătorească din momentul devenirii acesteia definitive și irevocabile.

La data de 30 august 2013 Calmîș Iulian prin intermediul cancelariei a depus o referință invocând dezacordul cu recursul declarat de CIA „Asito” SA, solicitând respingerea acestuia și admiterea propriului recurs.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că recurentul Calmîș Iulian a depus cerere de recurs la 01 iunie 2013 asupra deciziei instanței de apel din 30 aprilie 2013, iar recurentul CIA „Asito” SA la 15 iulie 2013 pe motiv că cu decizia motivată a instanței de apel a făcut cunoștință la 15 mai 2013, fapt confirmat prin recipisa anexată la materialele cauzei (f.d. 177). Astfel, instanța de recurs consideră că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursuri în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Examinînd materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile neîntemeiate și care urmează a fi respinse, cu menținerea hotărârii contestate din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

Înaintînd acțiunea în judecată împotriva CIA „Asito” SA, Calmîș Iulian a solicitat, inclusiv prin cererea de concretizare a pretențiilor, solicitînd încasarea din contul pîrîtului a despăgubirii de asigurare în cuantum de 43560 lei, penalităților în cuantum de 9278,28 lei, dobînzii de întîrziere în mărime de 7274,59 lei, cheltuielilor de efectuarea expertizei în mărime de 360 lei, cheltuielilor de autentificare a procurilor în sumă de 40 Euro și 46 lei, cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2000 lei.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii, pe care a admis-o integral.

Judecînd apelul declarat de CIA „Asito” SA, instanța de apel l-a considerat întemeiat, pe care l-a admis ca întemeiat, s-a casat hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 23.12.2011, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Calmîș Iulian către CIA „Asito” SA privind încasarea prejudiciului material, penalităților și dobînzilor de întîrziere și s-a pronunțat o nouă hotărârea prin care cererea de chemare în judecată depusă de Calmîș Iulian către CIA „Asito” SA privind încasarea prejudiciului material, penalităților și dobînzilor de întîrziere, s-a admis parțial. S-a încasat din contul CIA „Asito” SA în beneficiul lui Calmîș Iulian prejudiciul material în mărime de 24839,60 lei, penalități de întîrziere în mărime de 4471,13 lei și dobînzi de întîrziere în mărime de 8625,4 lei. În rest cerințele au fost respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră că instanța de apel a determinat toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii, a apreciat probele prezentate de părți în corespundere cu prevederile art. 130 din Codul de procedură civilă, multiaspectual, complet, în ansamblul și interconexiunea lor, corect a aplicat normele de drept material, și întemeiat a ajuns la concluzia de admitere parțială a acțiunii înaintate de Calmîș Iulian.

În conformitate cu art.121 Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În conformitate cu art.122 alin. (1) Codul de procedură civilă, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Conform art. 118 din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Reieșind din materialele cauzei se constată că la 02.03.2010 în or. Hîncești s-a produs un accident rutier cu implicarea automobilelor Volkswagen Golf, la volanul căruia se aflau intervenientul accesoriu Rusu Vitalie, și Toyota Carina, la volanul căruia se afla Calmîș Iulian.

Prin ordonanța Procuraturii Hîncești din 28.04.2010, Rusu Vitalie a fost recunoscut vinovat de producerea accidentului, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională. Automobilul la volanul căruia se afla Rusu Vitalie a fost asigurat de către CIA „Asito” SA.

Reieșind din norma legală, și anume art. 20 alin. (3) al Legii cu privire la asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, persoana păgubită poate să adreseze cerere de despăgubire direct asigurătorului de răspundere civilă auto sau reprezentantului de despăgubiri desemnat de acesta, indiferent de faptul că asiguratul a executat sau nu obligația de înștiințare prevăzută la art. 18 alin. (1) lit. c), potrivit căruia în 48 de ore din momentul producerii accidentului, asiguratul sau utilizatorul autovehiculului este obligat să înștiințeze asigurătorul care a emis polița de asigurare RCA sau certificatul de asigurare „Carte Verde”, participanții la accident care dețin polițe de asigurare RCA și/sau certificate de asigurare „Carte Verde”, indiferent de rezultatele constatării vinovatului, anunțând asigurătorii respectivi și sînt obligați să nu întreprindă de sine stătător măsuri de reparare a pagubelor.

Articolul 19 al Legii citate statuează că, după ce a luat cunoștință de producerea accidentului, asigurătorul este obligat să deschidă dosar de daune, să examineze bunurile avariate și să încheie, în termen de 5 zile lucrătoare din data primirii informației despre producerea accidentului de autovehicul, un proces-verbal de constatare a pagubelor.

Alineatul (2) articolul citat prevede că, asigurătorul este obligat să soluționeze cererea și să achite despăgubirea de asigurare în cel mult 3 luni din data informării despre cazul asigurat.

Se constată că la 16.07.2010, Calmîș Iulian a expediat în adresa CIA „Asito” SA cererea cu dovada privind producerea accidentului în litigiu, precum și vinovăția asiguratului Rusu Vitalie pentru producerea cazului asigurat. La 20.07.2010 a primit de la asigurătorul CIA „Asito” SA solicitarea nr. 04-1/6-1068, potrivit căreia urmează să prezinte un set de acte confirmative.

La 02.12.2010, reclamantul Calmîș Iulian a depus către CIA „Asito” SA o cerere prealabilă solicitînd despăgubirea de asigurare, iar prin scrisoarea asigurătorului nr.04-1/6-1380 din 17.12.2010 i s-a refuz în despăgubire din

considerentele motivul că, asigurătorul a invocat lipsa cazului asigurat exonerându-se de răspundere.

Instanța de recurs ține să menționeze că conform procesului-verbal de constatare a pagubelor din 18.08.2010 întocmit de asigurător în temeiul dosarului de daune nr. 102303R1 din 05.08.2010, precum și în temeiul actului de evaluare cost-reparație, s-a constatat cuantumul prejudiciului cauzat în mărime de 23769,36 lei. Potrivit conținutului procesului verbal nominalizat, persoana păgubită nu a înaintat pretenții la volumul pagubelor constatate. Însă, potrivit devizului de calcul al sumei de despăgubire pentru autovehiculul avariat prezentat de către CIA „Asito” SA, valoarea daunei a constituit 24839,60 lei, fapt confirmat însăși de asigurător.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel corect a luat la bază actul de evaluare nr. 7061 din 20 august 2010, deoarece la întocmirea acestuia a fost prezent reprezentantul lui Calmîș Iulian, Brînzan Ilie a participat la constatarea pagubelor și nu a înaintat careva pretenții sau obiecții la volumul pagubelor sau autenticitatea cuantumului acestora, precum și gradului de uzură aplicat în mărime de 81%. În ce privește raportul de constatare tehnico-științific nr.2 din 21.02.2011 efectuat de CGP mun. Chișinău prezentat de recurentul Iulian Calmîș, în care suma prejudiciului constituie 43560 lei, instanța de recurs îl consideră netemeinic, deoarece la adoptarea acestuia, nu s-a luat în considerație prevederile art. 23 alin.(6) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, prețurile părților componente, ale pieselor înlocuitoare noi și ale materialelor sînt cele practicate de unitățile de specialitate, inclusiv din străinătate.

Totodată, dacă la unele părți componente sau piese pentru autovehicul nu există prețuri practicate de unitățile de specialitate, valoarea de nou a acestora se stabilește pe baza prețurilor din cataloagele pieselor de schimb sau, în lipsă, prin analogie cu prețurile la părțile componente sau la piesele unor autovehicule similare.

La fel art. 24 al Legii citate prevede expres că, valoarea autovehiculului din data producerii accidentului se determină prin scăderea uzurii din valoarea lui de nou. Uzura autovehiculului avariat se determină în raport cu vechimea, utilizarea și starea lui de întreținere de la data producerii accidentului. Criteriile și modul de determinare a uzurii se stabilesc de Autoritatea de supraveghere. Astfel, la stabilirea valorii prejudiciului, expertul nu a ținut cont de prevederile legii, nu a justificat legalitatea aplicării prețurilor din cataloagele pieselor de schimb Eurotax, precum și nu a justificat aplicarea gradului de uzură în mărime de 69%. Mai mult, la stabilirea valorii pagubelor, asigurătorul nu a participat, fiind lipsit de posibilitatea de înainta obiecții și pretenții.

În partea ce ține de încasarea penalității și dobînzii de întârziere, instanța de recurs reține următoarele:

Conform Legii cu privire la asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, din momentul informării de către intimatul Calmîș Iulian privind producerea cazului asigurat la 16.07.2010, asigurătorul în termen de 3 luni și anume către data de 16.10.2010, urma să asigure restituirea cuantumului pagubelor pricinuite. Din materialele pricinii, în termenul nominalizat, asigurătorul nu și-a onorat obligațiunile.

Astfel, articolul 6 alin. (6) al Legii cu privire la asigurări prevede expres că, în caz de încălcare a termenului de plată a indemnizației de asigurare sau a despăgubirii de asigurare din vina asigurătorului, acesta va plăti asiguratului, beneficiarului asigurării și/sau păgubitului, pentru fiecare zi de întârziere, penalitate de 0,1% din suma indemnizației sau despăgubirii.

Potrivit prevederilor art. 572 Cod civil, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit, iar dispozițiile art.619 Cod civil statuează că, obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii. În cazul actelor juridice la care nu participă consumatorul, dobânda este de 9% peste rata dobânzii egală cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

În condițiile enunțate, raportînd rigorile legii la circumstanțele din speță, Colegiul Civil a stabilit că, asigurătorul este obligat să achite intimatului Calmîș Iulian prejudiciul de asigurare în cuantum de 24839,60 lei.

Prin urmare, Colegiul menționează că, asigurătorul urmează să achite penalități de întârziere în cuantum de 4471,13 lei ($24839,60 \text{ lei} \times 0,1\% \times 180 \text{ zile}$).

Instanța reiterează că instanța de apel corect a menționat că asigurătorul urmează să achite intimatului dobânda de întârziere după cum urmează pe perioade: 18.10.2010-29.12.2010 - 11977 lei; 30.12.2010-27.07.2011 - 2417,95 lei; 28.07.2011-24.08.2011 - 330,74 lei; 25.08.2011-23.11.2011 - 762,88 lei; 24.11.2011-28.12.2011 - 321,55 lei; 29.12.2011-25.01.2012 - 284,80 lei; 23.02.2012-30.04.2013 - 3959,70 lei. Așadar, dobânda de întârziere pentru perioada 18.10.2010-30.04.2013 va constitui suma de 8625,4 lei.

În ce privește argumentul invocat de recurentul CIA „Asito” SA că în cazurile de despăgubire de asigurare nu pot fi aplicate dobânzi de întârziere, instanța de recurs consideră acest argument drept unul neîntemeiat, deoarece suma cu titlu de despăgubire de asigurare, atît conform prevederilor Legii cu privire la asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, cît și din prevederile Codului civil, urmează a fi privite ca o datorie, o obligație pe care asiguratorul urmează s-o achite asiguratului. Prin urmare, instanța de apel la acest segment corect a dispus încasarea penalității în baza unei legi speciale, cît și a dobânzii de întârziere conform prevederilor Codului civil.

Reieșind din cele expuse și avînd în vedere faptul că circumstanțele pricinii au fost constatate de către instanța de apel și nu este necesară verificarea suplimentară a cărorva dovezi, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursurile declarate de Calmîș Iulian și CIA „Asito” SA și de a menține decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 444, art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se resping recursurile declarat de către Calmîș Iulian și CIA „Asito” SA.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Calmîș Iulian către CIA „Asito” SA, intervenient accesoriu Rusu Vitalie, privind încasarea prejudiciului material, penalităților și dobînzilor le întîrziere.

Decizia este irevocabilă de la pronunțare.

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Tatiana Vieru

Galina Stratulat

Svetlana Novac

Iurie Bejenaru